

Мара / Погнушено/ Азъ ще умра- но нѣма да изменя на Драгомира !.

Ш. Какъвъ Драгомиръ !

Мара / Задъханъ/ Азъ обвинямъ Драгомира.. азъ съмъ негова и само негова.....

Ш. Какъ !

Мара / Хълца съ прѣхлупена на рждѣ глава /

Ш. Ти!..Моята сестра!...За това значи! А Царския родъ!.."Мурадъ е друговѣредъ, но той е отъ царско потекло,- Драгомиръ!

Мълчанье

/ Влиза Тихомиръ/

Тихомиръ Царя!

Ш. / Забравилъ за какво е порхчалъ на Тихомира/ какво има?

Т. Царя, пратеницитѣ изклани.

Ш. / Не разбралъ/Какво?

Т. Изклани.

Ш. ъ Изклани!- Коя?

Т. Пратеницитѣ на Мурада изклани!

Ш. Господи-Боже мой !

Т. Севастократорътъ е тамъ. Казватъ, че Драгомиръ ги съсѣкалъ и веднага съ конѣ заминналъ нѣкъдѣ. Нѣкъдѣ не се знае, но други говядѣли, че поелъ къмъ бойното поле!

Ш. Що думашъ, Тихомире!

Т. Севастократора е узналъ всичко, Азъ само... щомъ видѣхъ кръвта дойдохъ за да разбера трѣбвали да дадатъ боляритѣ.

Ш. Боляритѣ да почакаатъ, а да дойде севастократора веднага!

/ Тихомиръ излиза/

Шпманъ смаянъ незнае какво да прави, иска да каже нѣщо на Мара, ала гласътъ му се задавя и само ходи изъ залата.

Чуватъ се хълцанията на Мара, княто нищо не чува отъ онова, що става наоколо ѝ.

V

Влиза Никодимъ.

Ш. Вѣрно ли е Никодиме ?

Ник. Ужасно, Царя! И на тримата главитѣ отсѣчени!

Ш. А Драгомиръ?

Ник. Заминалъ.

Ш. Заминалъ !

Ник. Прости, Царя, Че дадохъ разпорѣдби безъ твое съгласие, но инѣкъ бихме изгубили врѣме....